

HODNOCENÍ DIPLOMOVÉ PRÁCE

Adam Panáček
akademický rok 2019-2020

PŘIROZENOU CESTOU

Přirozenou cestou je název diplomové práce studenta šestého ročníku Adama Panáčka. Těžiště jeho práce spočívá v jeho dlouhodobém vztahu k lidské figuře v rovině symbolické až mýtické a jejím včlenění do přírody, přesněji do představy krásného přírodního světa, vzdáleného tepu civilizace. Ten je prostorem pro výjevy, které si Adam sám projektuje a v něž věří.

Po celou dobu studia byl pro Adama model prostředkem komunikace s okolním světem. To jsem chápal jako projev talentu závislého na viděném. Takto vyhraněný přístup jsem vnímal jako pozitivní fakt, který je spíše výjimkou. Model se mu stal doslova prostředkem, skrze nějž odkrývá subtilní aspekty umění. Později jsem pochopil, že jeho zaujetí modelem je osudové a zrcadlí stavy jeho mysli, nekorespondující s běžně vnímanou realitou, ale hledající určitou alternativu, kterou se snaží svým pracovním přístupem obhájit a zúročit.

Model obecně jako předloha nebo předobraz odkrývá cosi pro nás podstatného, ale může také něco zakrýt. Adamovi cestu poznání otevíral, nebyl překážkou, ale nutností. Jeho kresebné úsilí bylo vždy fascinující. Při vstupu na AVU působil jako talent, který sice nedisponuje kresebnou virtuozitou, a přesto je s kresbou bytostně spjat. Kresba je jeho vyjadřovací prostředek. Lidská figura byla nutnou spojnici pro studium formální kresby a také nutný základ pro grafiku. Modely nacházel i při jeho aktivitách v přírodě. Jeho častým tématem byli rybáři, které portrétoval a leptal do zinkových desek. Rybařením a pobytem v plenéru se zabývá dodnes. Postupně se jeho ústředním motivem stal mužský a ženský akt. Ten chápal jako symbol krásy a harmonie, který k jeho chápání života patří.

Diplomová práce je zaměřena na definici vztahů muže a ženy s odkazem na biblické téma Adama a Evy, současně jako genderové téma, kterému dává vlastní výklad odkazující na obecnou antropologickou teorii.

Kresby a grafika vznikaly souběžně a odkrývají diplomantův zájem o realistickou kresbu, více uzavřenou v tradici akademického zobrazování inspirovaného uměním konce 19. století. To je nejvíce patrné v sérii obrazů většího formátu. Symbolika muže a ženy je autenticky sestavena na modelu samotného autora a jeho známých. Výchozím materiálem pro kresbu je fotografická příprava, ovlivňující hledání formy bez nadbytečného kresebného kliše, nebo též inspirace dobovými žánrovými výjevy. Tím se reálná konstrukce samotného příběhu dostává do vztahu s autorskou interpretací, která sice obsahuje určité nedostatky ve zvládnutí kresebné formy, ale neubírá na osobitém a přesvědčivém výrazu.

Kresby a grafiky menšího formátu mají rozmanitější výrazové prostředky. Od žánrové stylizace až po harmonické a záhadně statické kresby. Zde reálný předobraz více ovlivňuje studentova imaginace. Ta je spíše snová, někdy zbytečně zidealizovaná, složka narativní v některých případech ubírá na významu formy i přesvědčivé vizuální kvalitě díla. Přesto představuje silný a svérázný vizuální potenciál, který má smysl dále rozvíjet.

Diplomová práce i přes drobné výtky přesvědčuje svojí velkoryse pojatou koncepcí a tomu odpovídajícím výkonem.

Hodnocení: výborně

Doc. Dalibor Smutný

vedoucí pedagog ateliéru Grafika 1

v Praze 6. 9. 2020